

De molt llestos n'hi ha pertot

Àlex Volney A tots els sectors que constitueixen el món del llibre, deien havien d'arribar tots els «tentacles» de les noves tecnologies. No parlem del món bibliotecari, alguns centres disposen de moderns programes, però segueixen oferint un servei de novetats limitadíssim, per manca de pressupost. Les noves tecnologies importen molt, però les coses més bàsiques segueixen abandonades. S'anuncien grans projectes des de la Federación de Gremios de Editores de España i la Fundación Germán Sánchez Ruipérez amb l'aval econòmic del Ministerio de Industria y Turismo, parlen de revolució tecnològica. Projecte que començarà a Catalunya, Madrid i Castilla y León, amb l'objectiu de fomentar la creació digital i la transformació de les empreses editorials. Distribuïdors i editors volen invertir en «noves eines de treball». Asseguren que la Cegal vol ajudar el llibreter en el seu «dia a dia laboral», es cerquen solucions alternatives i s'amenaça que independentment del que triï cada professional, no podrem escapar de «l'evolució dels temps», «el que no pugi al carro de les aplicacions informàtiques, veurà com els clients van a un establiment més gros». D'aquesta advertència, quina és la relació entre una cosa i l'altra, quan ens fan guanyar cada cop més clients que no poden aguantar el mal servei de les grans superfícies? Quin tractament estan donant al llibre?

Pràcticament tots els llibreters hi estan d'acord en els canvis que són positius, però... i el LLIBRE?

Canvis? Endavant!!!... però, si us plau, primer compleixin el més bàsic, que és fer arribar en poques hores un llibre des de Barcelona o Madrid, Girona o Guadalajara. Pressionen els petits amb advertiments, car els canals de distribució coincideixen amb la propietat de grans marques que són proveïdors i grans cadenes «botigueres» al mateix temps. Quina barra! Si afegim suport institucional s'arrodona la jugada. Els llibreters ens obrim a tot canvi que representi millorar, però primer compleixin vostès i no facin més el ridícul amb el pèssim servei de distribució que ens ofereixen, potser acabaran mostrant el llautó del tot.

Gosen posar d'exemple tecnològic les biblioteques del país, quan les adquisicions mensuals de novetats per als usuaris, són de les més baixes d'Europa. Tanmateix per acabar atacant directament el LLIBRE:

«los libreros son otra cosa. Su espíritu y su vocación tradicionales muchas veces les hacen desconfiar de la frialdad de las nuevas técnicas. Es un oficio aprendido, en muchos casos, por herencia familiar al calor de las tardes estivales entre curso y curso escolar», «hay quien prefiere morir con las botas puestas o por el contrario: renovarse o morir y de esa propia decisión dependerá la vida de su negocio». Es veu clarament, quant més grans més burros. Depenem, molts cops, d'uns intermediaris incompetents, empreses grosses que volen tallar el bacallà de tot, i molts cops són dirigits per analfabèsties que ens volen dir com ha de ser el XXI quan desconeixen el millor del XX. Són els mateixos que surten als mitjans plorant els índexs de lectura anuals, quan ells han sentit parlar de Robert Walser, Tanizaki, Murakami, Bosch de la Trinxeria, Fages de Climent, Pous i Pagès o Rosselló-Pòrcel, per primer cop en aquest article.

Àlex Volney. escriptor i llibreter.

Adreça: www.diaridebalears.com/segona.shtml?3483+6+200626